

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Valeriu Popa

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Valeriu Popa împotriva Autorității Naționale de Integritate, terți Ion Duca și Fedosii Cavcaliuc cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2024

*(Dosarul nr. 3ra-923/24
PIGD 2-21023721-01-3ra-09122024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Ciumac
Curtea de Apel Chișinău, jud. G. Mîra, A. Braga, V. Sîrbu

10 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Valeriu Popa

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 februarie 2021, Valeriu Popa a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate, terți Ion Duca și Fedosii Cavcaliuc, cu privire la contestarea actului administrativ.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 11 noiembrie 2019 Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a validat mandatul Primarului or. Sîngera, mun. Chișinău – Popa Valeriu, din partea Partidului Politic „Voința Poporului”, care este primul său mandat de Primar.

3. Reclamantul a informat că, la 02 ianuarie 2020, în calitate sa dublă de proprietar al mijlocului de transport de model XXXXX și de Primar al or. Sîngera, mun. Chișinău, a semnat contractul nr. 9b/20, prin care a predat autoturismul personal în folosință gratuită (pct. 3.1.) Primăriei or. Sîngera, pe un termen de până la 31 decembrie 2020, în scopul asigurării unei activități eficiente a Primarului și a aparatului Primarului or. Sîngera, ținînd cont de faptul că în competența localității intră – pe lîngă orașul Sîngera – satele Dobrogea și Revaca.

4. Valeriu Popa a menționat că, în cadrul mandatului său de Primar, au fost derulate un șir de proiecte investiționale, precum electrificarea a 300 gospodării, gazificarea a 622 gospodării, proiectarea apeductului și canalizării pentru 600 gospodării, câștigarea a cinci proiecte investiționale orientate spre construcția cazangeriei la grădinița nouă din or. Sîngera, reparația camerelor de baie la liceul din oraș, procurarea unui tractor multifuncțional, reparația capitală a unei străzi (valoarea totală – peste 7 mil. lei), de asemenea în primul an de mandat, a reușit să aducă or. Sîngera în cadrul proiectului „Comunitatea Mea”, finanțat de USAID, de asemenea și în cadrul proiectului „Emisiunea de obligațiuni municipale de către Primărie”, proiect derulat cu suportul Guvernului Olandez și în care au fost selectate doar 3 Primării din Republica Moldova, printre care și or. Sîngera etc.

5. De asemenea, în cadrul mandatului său de Primar, a fost inițiat procesul de tragere la răspundere a antreprenorului responsabil de construcția grădiniței de copii din or. Sîngera ce urma a fi finisată încă în anul 2017. A fost declanșat controlul asupra modului de înstrăinarea a proprietății unității administrativ - teritoriale efectuate de administrația precedentă a or. Sîngera. Au fost sancționați anumiți agenți economici care desfășurau activități ilicite pe teritoriul or.

Sîngera. A fost inițiat procesul de colectare a datoriilor debitorilor către Primăria or. Sîngera.

6. Astfel, reclamantul consideră că toate acțiunile enumerate supra au dus la faptul că la 22 iunie 2020 la Autoritatea Națională de Integritate s-a depus sesizarea nr. D-251/20 prin care a fost deplânsă semnarea contractului indicat mai sus. Iar, la 28 ianuarie 2021 a fost emis actul de constatare nr. 19/12 prin care s-a decis:

1) Se constată că Popa Valeriu, exercitînd funcția de primar al or. Sîngera mun. Chișinău, avînd interes personal rezultat din activitatea sa de persoană privată (persoană fizică Popa Valeriu) a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin:

- nedeclararea (neinformarea) în termenul legal a conflictului de interese;

- nesolutionarea conflictului de interese real;

- încheierea/semnarea cu sine însuși a contractului de locațiune nr. 9b/20 din 02.01.2020 a mijlocului de transport de marca XXXXX, care îi aparține cu drept de proprietate, fapt prin care a admis consumarea conflictului de interese;

2) Se sesizează Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în vederea inițierii procedurii de revocare a dlui Popa Valeriu din funcția de primar al or. Sîngera, mun. Chișinău;

3) Se decede dl Popa Valeriu din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, inclusiv funcția de primar, cu excepția altor funcții electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării sau destituirii din funcție sau din data rămînerii definitive a actului de constatare, ori din data rămînerii definitive și irevocabile a hotărîrii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese;

4) Se înscrie dl Popa Valeriu în Registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa o funcție publică sau de demnitate publică, de la data eliberării sau destituirii din funcție sau din data rămînerii definitive a actului de constatare ori din data rămînerii definitive și irevocabile a hotărîrii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese.

7. Reclamantul nu este de acord cu acest act de constatare, or, din actul contestat nu rezultă ce interes personal a avut când a dat propriul automobil în folosința primăriei cu titlu gratuit, deci, în viziunea sa dezinteresat.

8. În această ordine de idei, reclamantul a atras atenția asupra inconsecvenței pârâtului. Or, deși a fost sancționat doar pentru încheierea cu sine însuși a contractului de comodat, în conținutul actului de constatare, pârâtul a insinuat că contractul nu ar fi fost gratuit, dar încheiat cu scopul folosirii combustibilului Primăriei. Această „constatare”, nu rezistă vreunei critici, fiind inserată doar cu scopul de a încerca atribuirea unei aparențe legale unei sancțiuni aplicate pentru un act total dezinteresat. Însăși pârâtul nu a afirmat că combustibilul ar fi fost folosit în interese personale ale Primarului. Totodată, aceasta ar constitui un alt temei de răspundere juridică a Primarului.

9. Mai mult, reclamantul a afirmat că, combustibilul pentru alimentarea autoturismului în cauză a fost folosit strict în limita aprobată de Consiliul or. Sîngera. Totodată, a informat că toate primele, impozitele, taxele, cheltuielile de întreținere și reparație a autoturismului în cauză au fost suportate din mijlocele financiare personale ale reclamantului.

10. Totuși, reclamantul a notat că dacă eventual, se admite existența interesului personal, atunci pârâtul nicidecum nu a probat a doua condiție obligatorie - influențarea sau posibilitatea influențării exercitării imparțiale și

obiective a mandatului. În acest sens, semnarea unui contract de acordare în folosință gratuită a propriului mijloc de transport, nici ipotetic nu ar putea influența imparțialitatea sau obiectivitatea mandatului de Primar.

11. Subsecvent, reclamantul a subliniat că cheltuielile de întreținere a automobilului ce se află în proprietatea Primăriei pentru anii 2017-2019 au fost de 116.854,00 lei – și aceasta fără taxa de chirie. Deci, prin darea în folosință gratuită a propriului automobil, achitând toate taxele și impozitele, deservirea și întreținerea automobilului din bugetul propriu, a economisit importante sume de bani din bugetul local.

12. În final, reclamantul a solicitat anularea actului de constatare nr. 19/12 din 28 ianuarie 2021.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 septembrie 2022, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Popa Valeriu împotriva Autorității Naționale de Integritate cu participarea tertului Duca Ion și Cavcaliuc Fedosii privind contestarea actului administrativ.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 25 octombrie 2022, Popa Valeriu a declarat cerere de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 septembrie 2022, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea reclamantului să fie admisă integral. Recepționând hotărârea motivată pe 16 februarie 2023, Valeriu Popa la data de 13 martie 2023, a depus motivarea apelului. Apelul nemotivat și apelul motivat au fost depuse în interiorul termenului legal.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2024, s-a respins apelul depus de Valeriu Popa și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

16. Pentru a ajunge la această soluție, instanța de apel a constatat că, în temeiul contractului de locațiune nr.9b/20 a mijlocului de transport din 02 ianuarie 2020, Valeriu Popa, persoană fizică, în calitate de locator, a predat, iar, Primăria or. Sîngera, reprezentată de Primarul Valeriu Popa a primit în posesie și exploatare pe un termen, mijlocul de transport ce-i aparține de model XXXXX, nr. de înmatriculare XXXXX, corespunzător, contractul de locațiune de referință a fost încheiat între Primarul Valeriu Popa cu sine însuși în calitate de persoană fizică.

17. În cadrul dosarului de control, se confirmă faptul utilizării mijloacelor financiare din contul Primăriei or. Sîngera, mun. Chișinău în scopul procurării combustibilului destinat utilizării automobilului de model XXXXX nr. de înmatriculare XXXXX, al cărui posesor/proprietar este însăși Valeriu Popa (persoană fizică), acestea fiind dovedite exclusiv prin ordinele de plată nr.172

din 18.02.2020, nr. 208 din 27.02.2020, nr. 258 din 05.03.2020; nr. 365 din 09.04.2020, nr. 482 din 20.05.2020. nr. 558 din 09.06.2020, nr. 626 din 02.07.2020, actele de treceri la pierderi a combustibilului nr. 2/20 din 31.01.2020. nr. 4/20 din 29.02.2020, nr. 5/20 din 31.03.2020, nr. 10/20 din 30.04.2020, nr. 11/20 din 29.05.2020, nr.14/20 din 30.06. 2020.

18. Astfel, instanța de apel a reținut că, Valeriu Popa, exercitând funcția de Primar al or. Sîngera, mun. Chișinău, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin nedeclararea (neinformarea) în termenul legal a conflictului de interese; nesoluționarea conflictului de interese real și încheierea/semnarea cu sine însuși a contractului de locațiune nr. 9b/20 din 02 ianuarie 2020 a mijlocului de transport de marca XXXXX care îi aparține cu drept de proprietate, fapt prin care a admis consumarea conflictului de interese. Prin urmare, deși reclamantul Valeriu Popa era obligat să informeze Autoritatea Națională de Integritate, nu mai târziu de 3 zile de la data constatării, despre conflictul de interese în care se află și să nu încheie, direct sau prin intermediul unei persoane terțe, actul juridic, contractul de locațiune nr.9b/20 a mijlocului de transport din 02 ianuarie 2020.

19. Curtea de Apel Chișinău a subliniat că, având în vedere conflictul de interese generat din calitatea de proprietar al automobilul de model "Honda Stream" – obiect al contractului de locațiune nr.9b/20 din 02.01.2020 și de Primar al or. Sîngera, corect a fost stabilit prin actul de constatare de către Autoritatea Națională de Integritate precum că Popa Valeriu era obligat să întreprindă acțiunile impuse de legislație funcției pe care acesta o deține, întru declararea în termen și soluționarea prin abținere a conflictelor de interese în care s-a aflat, iar unica conduită legală care urma a fi întreprindă de către reclamant a fost de a informa imediat, dar nu mai târziu de 3 zile de la data constatării, în scris, precum că este afectat de conflict de interese reale în care s-a aflat, precum și de a se abține de la semnarea actelor enunțate supra, ceea ce nu a fost realizat.

20. În acest context, instanța de apel a menționat că, Valeriu Popa, exercitând mandatul de Primar al or. Sîngera, mun. Chișinău, urma să întreprindă măsurile prevăzute la art. 12 alin. (4) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, exigență legală ce nu a fost respectată.

21. Referitor la argumentul lui Valeriu Popa precum că procedura administrativă de control privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, inițiată în privința sa urma a fi finalizată în termen de 30 de zile, adică cel târziu la 12 august 2020, instanța de apel a statuat că, procedura administrativă în cadrul controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor este reglementată de legea specială, Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17 iunie 2016, care și urmează a fi aplicată la caz.

22. Instanța de apel a concluzionat că, obiectul sesizării Autorității Naționale de Integritate viza pretinse nereguli admise de către reclamantul Valeriu Popa

sub aspectul încălcării regimului juridic al conflictelor de interese, prin urmare inspectorul just a stabilit că în exercitarea obligațiilor și responsabilităților ce îi reveneau acestuia în calitate Primar al or. Sîngera, ultimul a fost influențat de interesul personal.

23. De asemenea instanța ierarhic inferioară a stabilit că, la aplicarea măsurilor restrictive față de Valeriu Popa, în perioada exercitării mandatului de Primar or. Sîngera, Autoritatea Națională de Integritate a respectat procedura de emitere a actului administrativ, actul este emis de către un organ competent și în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, nu s-a constatat admiterea de abateri la emiterea actului administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului de către Autoritatea Națională de Integritate, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială, iar contrariul nu a fost demonstrat în cadrul examinării cauzei.

24. Instanța de apel a respins aserțiunile lui Valeriu Popa cu privire la faptul că autoritatea publică la emiterea actului contestat ar fi încălcat principiul proporționalității, întrucât în acest sens proporționalitatea se aplică doar în măsura în care autoritatea publică dispune de dreptul discreționar de a opta pentru una dintre soluțiile posibile, cu toate acestea în situația în care se constată existența condițiilor privind declararea unui conflict de interese, potrivit legii, autoritatea publică are obligația de a aplica măsurile privind privirea dreptului subiectului declarării de a exercita în continuare funcția de demnitate publică.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 05 noiembrie 2024, Valeriu Popa a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel și a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2024 și a hotărârii instanței de fond din 28 septembrie 2022, cu adoptarea unei decizii de admitere a acțiunii.

26. În susținerea recursului, Valeriu Popa a menționat că, instanțele de judecată fără a aprecia situația reală, au transcris în hotărâre ceea ce conține actul de constatare, fără o analiză în sine a motivelor din acțiune și a cererii de apel.

27. La fel, potrivit recurentului instanțele de judecată au aplicat eronat legea și au decis că prin contractul nr. 9b/20 din 02 ianuarie 2020 se obțin interese materiale și influențează sau pot influența exercitarea imparțială și obiectivă a mandatului, a funcției publice sau de demnitate publică.

28. Recurentul și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. a), b), c) și d) din Codul administrativ.

29. În data de 04 iulie 2025, recurentul a formulat un demers, informând instanța de recurs despre faptul că, Autoritatea Națională de Integritate a emis Actul de constatare nr. 145 din 18 iunie 2025 prin care s-a decis:

- 1) Se constată că sancțiunile privind încetarea mandatului și interdicția aplicată lui Popa Valeriu prin pct. 3 și 4 din Actul de constatare nr. 19/12 din 28 ianuarie 2021 nu sunt justificate conform art. 39 alin. (2) din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate în interpretarea modificărilor operate prin Legea nr. 34/2025.
- 2) Se anulează pct. 3 și 4 din Actul de constatare nr. 19/12 din 28 ianuarie 2021.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

31. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

32. Art. 245¹ din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

33. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Cu referire la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, decizia instanței de apel din 11 septembrie 2024 a fost contestată cu recurs motivat de către Valeriu Popa la data de 05 noiembrie 2024. Având în vedere faptul că decizia integrală a fost expediată la 03 decembrie 2024 prin intermediul poștei electronice (f.d. 69, vol. II) și recursul a fost depus la 05 noiembrie 2024, se atestă că Valeriu Popa a respectat termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ, pentru declararea recursului.

35. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

36. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

37. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Valeriu Popa, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanțele ierarhic inferioare și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

39. Valeriu Popa în susținerea recursului a invocat patru temeuri de admisibilitate prevăzute de art. 245¹ alin. (1) lit. a), b), c) și d) din Codul administrativ.

40. Referitor la primul temei indicat, Completul de judecată reține că, susținerea recurentului privind pretinsa contradicție dintre interpretarea legii aplicată în hotărârea atacată și jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție este neîntemeiată.

41. Instanța de apel a aplicat dispozițiile legale relevante într-un mod corect și conform cu practica judiciară constantă, fără a se abate de la liniile directoare stabilite de instanța supremă. Recurentul nu indică în mod concret vreo hotărâre a Curții Supreme de Justiție cu valoare de precedent obligatoriu (decizie irevocabilă în recurs, cu caracter de unificare) care să contrazică soluția instanței de fond în interpretarea normei de drept incidente. Simpla invocare a unei pretinse neconcordanțe jurisprudențiale, fără a demonstra existența unei jurisprudențe uniforme și relevante a instanței supreme, nu poate justifica admisibilitatea recursului în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

42. Mai mult, pentru a fi admisibil în baza acestui temei, recursul trebuie să demonstreze nu doar existența unei interpretări diferite, ci și caracterul „uniform” și consolidat al practicii Curții Supreme de Justiție, ceea ce nu se probează în prezenta cauză. Or, în lipsa unui conflict veritabil între hotărârea atacată și o jurisprudență stabilă a instanței de recurs, susținerea referitoare la pretinsa contrarietate devine pur formală și lipsită de fundament.

43. Referitor la al doilea temei invocat, Completul de judecată statuează că articolul 245¹ alin. (1) lit. b) din Codul administrativ se referă la schimbarea sau consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție prin admiterea recursului. Aplicarea acestui temei de recurs ține de discreția Curții Supreme de a-și extinde, uniformiza sau schimba jurisprudența. Pentru ca acest argument să fie invocat în mod temeinic, recursul trebuie să confirme lipsa jurisprudenței Curții Supreme cu privire la problemele de drept invocate în recurs, existența unei jurisprudențe contradictorii a Curții Supreme de Justiție cu privire la acestea, fie modificarea circumstanțelor sociale sau juridice care să justifice schimbarea practicii uniforme a Curții Supreme de Justiție. Niciuna dintre aceste situații nu este invocată în recursul depus de către Valeriu Popa.

44. Cât privește al treilea temei, instanța de recurs reține că, invocarea pretinsei încălcări a drepturilor Consiliului or. Sîngera și Primăriei or. Sîngera prin neatragera lor în proces nu poate influența admisibilitatea recursului. Or, în speță, procedura administrativă s-a finalizat cu emiterea actului administrativ (actul de constatare) individual defavorabil destinatarului Valeriu Popa, fiind decăzut din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, inclusiv funcția de Primar, cu excepția altor funcții electorale pe o perioadă de 3 ani. Așadar, prin procedura administrativă desfășurată de Autoritatea Națională de Integritate, drepturile Consiliului or. Sîngera și Primăriei or. Sîngera nu sunt afectate. Atragerea terților este o facultate a instanței, justificată doar dacă participarea lor este utilă soluționării cauzei, iar lipsa lor nu afectează admisibilitatea acțiunii.

45. Referitor la al patrulea temei menționat, Completul de judecată relevă că noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr.246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitraritatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

46. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident

nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșeală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

47. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

48. Așadar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Valeriu Popa, conține obiecții de fapt și de drept, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

49. Mai mult, Completul de judecată atrage atenția că, potrivit art. 245¹ alin. (2) temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

50. Prin urmare, instanța de recurs notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

51. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

52. La fel, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. Orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

54. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui

recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

55. În circumstanțele menționate, instanța de recurs ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Valeriu Popa.

56. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230, art. 246, alin. (2) lit. h) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de către Valeriu Popa.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă